

MODNÍ SVĚT.

9017. — Šaty pro dívky. — Velkosti pro 14, 15, 16, 17 a 18leté. Jest třeba 4 1/2 yardu 44-palcové látky pro 17leté.

8887. — Damská zástěra. — Velkosti: Malá, prostřední a velká. Jest třeba 5 yardů 36-palcové látky pro prostřední velkost.

9060. — Šaty pro dívky. — V velikosti pro 4, 6, 8 a 10leté. Jest třeba 2 3/4 yardu 44-palcové látky pro 8leté.

8978. — Damský živůtek. — Velkosti: 34, 36, 38, 40 a 42 palce v prsou. Jest třeba 2 1/4 yardu 36-palcové látky pro velikost 36-palcovou.

záhadné této bytosti, spokojenost její kvete jak poupata, halící toto průzračné tělo, a její láska stále zvučí touž něžnou písní, jež zaznívá tu kolem. Rozhlédla se vůkol. Každý kus nábytku dýchal klid a mír, zevšad zírala na ni něžná pozornost jejího chotě; byla milována, ba více, byla hýčkána a zbožňována. Její úsměv oduševněl. Byla šťastna, ano tak šťastna! Lehké však mráčky přelétly po jejím čele; rychle sebou hnula a netrpělivě se otázala: "Kde však je štěstí mého dítěte?"

"Neznám je!" odvětilo štěstí. "Jak to?" s rostoucí úzkostí naléhala matka. "Což mé štěstí a její štěstí není jedno a totéž?"

"Není vůbec štěstí tvého dítěte, tvá deera nikdy nebude šťastna," skoro neslyšně proneslo štěstí.

Rázem přehla všechna záře s matčiných očí, rty její zkřivily se k bolestnému vzdechu a s plácem zvolala: "Ach štěstí, co děláš? Vždyť to není, není možno!"

"Není všemu lidstvu stejný úděl dán," tise pravilo štěstí. "Díl sladce sní, díl krutě trpí."

"A moje malá deerka proč má trpěti?", znova zaplakala matka. "K tomu nedovedu tobě odpověděti," vyhýbavě dlelo štěstí.

"A což pomoci nikde, nikde není?" sepjala k němu ruce matka. "Jediná jen je pomoc, ta však žádá velké oběti," zašeptalo tise štěstí.

"Mluv, mluv, ať to stojí cokoli, vše učiním!" volala matka. "Ale cena je velká," váhavě proneslo štěstí.

"Nechť je jakákoliv, vše jedno — mluv!", velitelsky pokynula hlavou žena.

"Nuž poslyš tedy: zřekni se mne, dej své štěstí svému dětku a sama vezmi černý jeho úděl." Žena ztrnula stanula.

"Nuž, váháš?", zaradovalo se štěstí.

"Ne, neváhám," nadšeně vykřikla matka, "vše, vše dám pro štěstí svého dítěte a sama ráda všeho se zřeknu."

"Považ a rozmysli všechno do bře," litostivě pravilo štěstí. "Ty jsi dosud znala jen mě, bez starosti a klidně plynul tvůj život, ty nevíš, co je zklamání, ty neznáš trpět ani strádat, přes cestu tvou nešla ještě závist ani bída, mé světlo zabáhlo všechny. Nyní však jako těžké rány dopadne na tebe utrpení, jež rozdlává život!"

"Nebojím se ničeho, ani nejhorších zkoušek — vše ráda snesu, jen když mé děcko pozná štěstí!"

"Jsi nezkoušená, nemáš tušení o bolestech, jež dovedou rozdírat srdce i duši lidskou. Promysli vše dobře, ať pozdě potom nelituješ!"

"Řekla jsem již. Všecko ráda snesu pro štěstí své deery," pevně pronesla matka.

"Jsi nezlomná, bolest však tvé city jednou zlomí," hučivě zvolalo štěstí.

"Nebojím se," trvala na svém matka. "Ať stane se cokoli, já svému děcku své štěstí dávám."

"Jak lehko se mne zřekáš", vyvětilo štěstí.

"Vždyť jest to pro mě dítě, a necht' já jsem hladova a chuda, jen když ty budeš stát nad žitím mého dítěte!", vroucně horovala matka.

"Ty bláhová, jak jsi nezkoušená!", trpece proneslo štěstí. "Hlad a chudoba není všechno, čím pronásleduje zlý osud. Víc ztratíš, pro více budeš plakat. Ten, jenž tě miluje, tě zradí, přestane tě mít rád a nadobro tě opustí. Chuda, ošizená jím o všechno budeš tu sama v životě stát. Trváš dosud na svém?"

Ženě přestalo srdce bít, ruce její horoucně se třásly a celým jejím tělem projel mráz. V hlavě hučelo jí eos jako temná bouře a vše, vše kolem ní se vřilo. "Nuž, trváš na všem dosud!"

"Trvám," pronesla tečeně.

"To není však všechno. Ztratíš jméno i čest, vyhýbat se tobě budou všichni, přítelka v celém světě nenajdeš, otec tě vyženě, matka tě zapře, v bolestné nemoce sama budeš bez pomoci se svíjet, nezhyneš však, nezhyneš, protože musíš trpět dál —"

"Ach ustáď, ustáď!", volala udeřená matka. V očích jejích stály slzy a rty její byly zsmáklé a bledé.

"Nuž, rozmysli si jeť!", vtízněně tázala se štěstí.

"Já! — Tvé místo je u mého

dítěte," s úsměvem pravila mladá matka a skryla bledý obličej do horkých dlaní.

Štěstí beze slova sneslo se nad malou, rusou hlavinkou a náhle zmizelo.

Prchala léta. Žena skutečně zažila zklamání a hrůzy, větší všech představ, srdce její dávno oduševnělo všem snům, jež kvetly za jejího mládí, růžové její tváře zesinaly, kol úst vykvetla síť vrásek, a bílé jindy ruce zhrubly těžkou prací. Zřekla se již všeho, co jindy žilo s ní a pro ni — jen na duši padaly trosky trpkých vzpomínek.

Nevěřil by nikdo, co bolu snese lidská duše. A hle — v očích jejích přece blýskalo světlo štěstí a ústa její dovedla se usmívat. V srdci svém měla hluboko skrytu zážračenou sílu, velké své štěstí. Vyrůstala vedle ní malá její deerka, vyrůstala, aniž tušila bolest a zoufalství matčino, rozvíjela se jako bílý květ v oné májové noci. Štěstí provázelo ji všude při každém kroku, a samém zpěvu a laškování přešla její dětská léta. Matka nedala jí poznat dosud hladu ani bídy. Z jasných dětských očí čerpala sílu k životu, kus jejich jasu zapadl i do matčina srdce, hoje tak všechny jeho rány a odrážej v matčiných očích kousek štěstí. A tak milována všemi, kdož ji znali, deerka dospěla.

Byla opět krásná jarní noc. V chudé, malické světničce klečela před matkou zlatovlasá deerka a zapýřena světovala matce tajemství své první lásky. Libala tvrdě matčiny ruce a pyšně vyprávěla o svém štěstí. Matka usmívala se poslouchala a uštvanou duší její hřálo teplo. Ano, deera její bude, kde bývala dříve ona, v bohatství a spokojenosti, milována a zbožňována svým chotěm! Pohřížela šťastna v růžová ústa deerky, jež neustala se pohybovat. Vyprávěla matce v smíchu o každé maličkosti, o prvním stisku ruky, o prvním darované kytičce, a jako rozradované kotě položila si hlavinku do matčina klína. Smích její tichnul a tichnul, víčka se přivírala — deera na matčino klíně usnula. A matka, hledie na přivírající se její oči a bolestně čítko, vzpomínala oné nádherné noci, kdy zřekla se svého štěstí ve prospěch dítěte. Ne, ani okamžik neřitovala toho. "Vždyť," pravila si, "mohla bych být šťastna sama v bohatství a spokojenosti a ji bych měla viděti trpět! Což mohla bych s klidným srdcem pohlížeti na bolest srdce jejího? Ne, tak bych nebyla nikdy šťastna!"

A hle, nízkým, malým okénkem padala do světničky jasná záře, a než se matka nadála, stálo před ní štěstí, nádherné a nezměnné jako tentokrát. Soucítěně blížilo se k ní a lehkou rukou hladilo stříbrné již matčiny vlasy. Pohlédo v její oči a překvapeně se vzpřímila. Ne, to není pohled zlomené ženy — toť pohled úsměvu a štěstí.

A matka, obrátivši se k němu, s úsměvem pravila: "Hle, milé štěstí, jak jsem tě oklamala! Což ty jsi tenkrát netušilo, že budu šťastna svého dítěte nekonečně šťastna i já?"

"A štěstí se sklonilo, aby políbilo lem nuzných jejích šatů a pravilo: "Jsem velké a mocné štěstí, matko, ale tvá láska je větší a mocnější mne!"

HLEDÁTE DOMOV?

Na přání mnoha našich odběratelů a vědouce, že dnes jest velká síla nesvědomitých pozemkových jednatelů v této zemi, kteří se jen o to jedná peníze z našeho lidu vytlákat, umínili jsme si, že podáme členům našeho časopisu spolehlivou informaci o krajích, do kterých se hodí přistěhovat, a o okolnostech, které tam existují. Naši informace nusieme ovšem čerpat z vládních a státních raportů a zkoliv tím máme hodně práce nemáme svým členům za tuto práci ničeho či tat, pouze jen za výlohy kolků papíru a obálky. Ale cítíme, že tím se našim členům velice zavděčíme a jelikož jsme první český časopis, který podává kteroukoliv informaci svým členům soukromě a spolehlivě, doufáme že snaha naše bude uznána. Na výlohy doplní a kolků zašlete 10c na: **INFORMACE, Pokrok Publ. Co., 1417-19 So. 13th Str.**

Luxus

Pivo, jež máte rádi,
vařené z nejlepšího českého chmele a
nejvýtečnejšího amerického sladu.

Vařeno a lahvováno

FRED KRUG BREWING CO.

OMAHA, NEBRASKA 471f

HUGO F. BILZ,
doručovatel Jettrova "GOLD TOP" lahvového piva

Telefon Douglas 542. Ind. A-1542.

Objednejte sobě bedna tohoto výhlašného piva. Mám na skladě nejvýtečnejší staré kořalky, stará vína, doutníky a likéry všeho druhu. — Vše za nejnižší ceny.

Jetter's Brewing Co. pivo se šepuje.

Pamatujte sobě číslo 1324 Douglas St., východo-severní roh. Úřadovna 117 již. 14. ul.

HUGO F. BILZ. OMAHA, NEBRASKA.

Dobré pivo jest lék

Plzeňské pivo v láhvích
z pivovaru

FREMONT BRW'G CO.
FREMONT, NEB.

Jest vařeno z nejlepšího sladu a z českého chmele. Toto pivo obsahuje pouze tři procenta líhu a proto jest všeobecně obliběné a doporučeno lékařů. Pakli se chcete posílit, objednejte si je!

NEJSTARŠÍ A NEJLEPŠÍ MÍSTO PRO SCHŮZKY JEST

ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC.

v čísle 306 Farnam ulice.

Pravá importovaná piva na šepu. **PLZEŇSKÉ** z Mšánského pivovaru v Plzni v Čechách. Hofbrau Munich Bavaria pivo. Pivo Anheuser-Busch a světově známé Faust získalo rozahlou reputaci.

Kavárna pro dámy nalézá se na druhé podlaže.

W. JETTER, 2502 N. Street, Telephone South 808, SOUTH OMAHA, NEB.

HUGO F. BILZ, 1324 Douglas Street, Telephone Douglas 1542, OMAHA, NEB.

JETTER BREWING COMPANY
SOUTH OMAHA, NEB.

FRANK YUN
vlastní čistá a hojně zásobený
řeznický a uzenářský obchod
v čísle 2206 již. 16. ul., OMAHA.

Bohatý výběr čerstvého masa, nejlepší jakosti a za ceny nejlevnější. Veškeré výrobky uzenářské těší se té nejlepší pověstí. Objednávky možno učiniti telefonem: Douglas 3422.

Váš telefon jest vaší telegrafní stanicí.

Když pošlete jakýkoliv telegram — noční dopis, dení dopis neb kabelegram — netřeba vám obtěžovati se telegrafními blankety neb soužití se ohledně přesného obsahu drobných peněz neb volati posilka. Přistupte jen k svému telefonu a řekněte "TELEGRAM". Budete ihned spojeni a telegrafní úřadovna Western Union. Pak diktujte svou správu telegrafistovi a správa bude na cestě. Poplatek objevi se na vašem pravidelném telefonním účtu.

Vše, co jest vám užiti, jest fici "telegram".

Lee-Glass-Andreesen Hardware Co.

proslávi ve velkém
tlačení, vyrábějí a lahvovali plechové nádobí. — Cínovaný plech, železný plech a kovové zboží. — Ocelový drát, hřebíky, nůžkové zboží, biokyty, stělní a železná, náboje a sportovní zboží všeho druhu.

9th and Harney Streets. Omaha, Nebr.

MACH & MACH,
ZUBNÍ LÉKÁŘI.
3. poschodí, Farnam Bldg., Box 16, a Farnam ulice. Tel. Douglas 1000. Ind. Phone A 1505. OMAHA, NEB.

Náboje a sportovní zboží všeho druhu. — Ocelový drát, hřebíky, nůžkové zboží, biokyty, stělní a železná, náboje a sportovní zboží všeho druhu. — Ocelový drát, hřebíky, nůžkové zboží, biokyty, stělní a železná, náboje a sportovní zboží všeho druhu.

Každý, kdo sobě předplatí na některý z našich listů, obdrží jeden módní vzorek — stříh úpiné zdarma. Další vzorky za 10c jeden.

MATČINO ŠTĚSTÍ.

Napsala Hana Michalovicova.

Končil se májový večer, a první závoje soumraku tise padaly k zemi. Opojná a silná vůně jara, vylévající nové tuchy a naděje v srdce lidská, budící svými polibky všechny květy, vanula se všech stran a jako požehnaní nesla se celým krajem. Cestu našla si všude.

I do velkého, světlého pokoje, jehož dveře dokořán byly otevřeny, na balkon plný zeleně a květů, vtláčila se její čast. Zavěšila se po nábytku, clonách i kobercích a zanechala všude stopu své jarosti a síly. I do hlavy mladistvé ženy, jež k spánku konejšila své první děcko, vdechla plno nadějných a krásných snů. Mladá žena snila. Hleděla v přivírající se očka malého svého miláčka, hleděla na bělostné čítko, hladké a jasné jako sluneční záře, a v hlavě její střídaly se představy o štěstí jejího mazlíčka, jedině, zlatovlasé její deerky.

Vychovaná dosud v samých stubech a krajkách, hýčkána a libána dosud všemi, kdož ji znali, jak asi poroste a zda vyroste stále tak milována a v týchž úsměvech, v jakých se zrodila? Co jí, malické, život chystá? Štěstí, zda štěstí? A jaké štěstí? Děcko, skrývající něžnou hlavinku v loktech matčiných, dadece se usmívalo a usínalo. Matka zlehka políbila hebké jeho káňe a položila tento živý svůj poklad na krajkové polštáře. Rychno se stínalo. Tajemná kouzla a moci májových večerů jako sladká tise padaly v ženinu duši. "Štěstí, ach štěstí, kde jsi?" vzly-

chla si dojísta a sklonila se znova k tílku dítěte. Ticho, nikde ani hlásku neslyšela — jen odměněné oddychování svého dítěte slyšela. Vycházel již měsíc a stříbrné jeho světlo plným proudem padalo dveřmi do pokoje. Chvějící se ten svit a jas zvyšoval ještě kouzlo počínající již jímavé májové noci.

"Štěstí, ach štěstí!", zvolala znova.

Listů na balkoně šumělo jakousi píseň. Šumělo víc a více, jásalo, zpívalo, záře měsíční stávala se intenzivnější, rozlévala se již po celém pokoji — a hle, v zářivém tom osvětlení zjevila se bytost prodzemsky krásná; setkána z oněch stříbrných, zážračených paprsků, obšypána bílými a růžovými květy, zář hvězd majje v tamných očích, stála zde vtělená něha a krása. Ženě ůžil se v prsou dech; skloněna dosud nad dětskou hlavinkou, bála se pohnouti sebou, aby nezaplášila nádherného zjevu.

"Zde jsem. Já. Samo štěstí!", pravila světlá ona bytost.

Na paniných tvářích vyskočil ruměncec, oči její třeptily se vnitřním ohněm a srdce její jásalo. Hle štěstí, to nádherné štěstí jejího dítěte, přišlo sem samo, ukázalo, že dítě její bude, bude po vždy šťastno.

"A stále budeš provázeti cestu mé deery?", vdechla mladá matka nesměle.

"To není mým úkolem," zavrtělo hlavou štěstí.

"A kdo tedy jsi?", zklamána sklonila hlavu matka.

"Jsem štěstí tvé!"

Žena se znova usmála. Ano, tak asi vypadá to její štěstí. Jasně a světlé v duši její je, jak v očích

chla si dojísta a sklonila se znova k tílku dítěte. Ticho, nikde ani hlásku neslyšela — jen odměněné oddychování svého dítěte slyšela. Vycházel již měsíc a stříbrné jeho světlo plným proudem padalo dveřmi do pokoje. Chvějící se ten svit a jas zvyšoval ještě kouzlo počínající již jímavé májové noci.

"Štěstí, ach štěstí!", zvolala znova.

Listů na balkoně šumělo jakousi píseň. Šumělo víc a více, jásalo, zpívalo, záře měsíční stávala se intenzivnější, rozlévala se již po celém pokoji — a hle, v zářivém tom osvětlení zjevila se bytost prodzemsky krásná; setkána z oněch stříbrných, zážračených paprsků, obšypána bílými a růžovými květy, zář hvězd majje v tamných očích, stála zde vtělená něha a krása. Ženě ůžil se v prsou dech; skloněna dosud nad dětskou hlavinkou, bála se pohnouti sebou, aby nezaplášila nádherného zjevu.

"Zde jsem. Já. Samo štěstí!", pravila světlá ona bytost.

Na paniných tvářích vyskočil ruměncec, oči její třeptily se vnitřním ohněm a srdce její jásalo. Hle štěstí, to nádherné štěstí jejího dítěte, přišlo sem samo, ukázalo, že dítě její bude, bude po vždy šťastno.

"A stále budeš provázeti cestu mé deery?", vdechla mladá matka nesměle.

"To není mým úkolem," zavrtělo hlavou štěstí.

"A kdo tedy jsi?", zklamána sklonila hlavu matka.

"Jsem štěstí tvé!"

Žena se znova usmála. Ano, tak asi vypadá to její štěstí. Jasně a světlé v duši její je, jak v očích